

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

בפני כב' הרשם הבכיר צחי אלמוג

מאור אלימלך

התובע

נגד

1. בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ
2. צבי בן דוד
3. אהרון הרו
4. זיוית פורטנוי

הנתבעים

פסק דין

1
2 תביעה לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: החוק) שבה טוען
3 התובע כי קיבל מהנתבעים לתיבת הדוא"ל שלו דברי פרסומת בניגוד לדין וללא הסכמה.
4

תמצית טענות התובע

5
6 החל מחודש פברואר 2016 ועד אמצע חודש פברואר 2017, קיבל התובע 43 הודעות פרסומת שלא כדין
7 לתיבת הדוא"ל האישית שלו.
8
9 התובע מעולם לא מסר את נתוני האישיים למי מהנתבעים ולא ברור לו כיצד הגיעו נתונים אלו לידם.
10 התובע מעולם לא נתן הסכמתו לקבלת דברי פרסומת מאת הנתבעים בשום אמצעי שהוא.

11 בתאריך 14/3/17 פנה התובע לנתבעים בכתב, וביקש להסירו מרשימת התפוצה וכמו כן ביקש לקבל
12 ראייה להרשמתו אלי, אך הנתבעים לא טרחו לשלוח כל ראייה שהיא והסתפקו בתשובה סתמית
13 בדוא"ל.

תמצית טענות הנתבעים

14
15 אף אחד מהפרסומים אותם מזכיר התובע לא נשלח מטעם הנתבעת 1 אלא מטעם חברה זרה שמקום
16 מושבה אינו בישראל.

17 הנתבעת 1 לכל היותר משמשת ככתובת להמצאת מסמכים עבור החברה הזרה, כמו כן אין כל קשר
18 בין הנתבעים 2-4 לבין התובע והנתבעים אינם הגורמים אשר אחראים על שיגורן של ההודעות לתובע
19 ולא היה בידם לפקח על שיגורן.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

- 1 התובע טוען כי בהודעות שנשלחו מאת הנתבעת אין מנגנון הסרה, אך מדובר בטענה סתמית מאחר
2 ובכל ההודעות מצוינת באופן מודגש ובוטל האפשרות להסרה מרשימת תפוצה גם בעברית וגם
3 באנגלית. כמו כן, לכל אחת מההודעות שנשלחו ע"י החברה הזרה ישנו מנגנון נוסף ובעזרתו יכול
4 הנמען לסמן את ההודעה כדואר זבל (ספאם) ובכל להימנע מקבלת הודעות נוספות מהשולח.
- 5 התובע לא נקט אף לא פעולה אחת הנדרשת לשם הקטנת נזקיו ויודגש כי במרץ 2017 מיד עם פניית
6 התובע לחברה הזרה, השיבה החברה כי בהתאם לבקשתו (הראשונה) הוסר התובע מרשימת התפוצה
7 שלה וכי לא ישוגרו כל דברי פרסומת לדוא"ל שלו.
- 8 החברה הזרה מסרה כי ככל הנראה דובר בתקלה מערכתית ומלבד התנצלותה ועל מנת לטפל בה
9 נתבקש התובע להעביר לידיה פרטים אודות הפרסומים הנטענים לרבות מועד קבלתם. החברה הזרה
10 ורם הצליחה לערוך את כל הבירורים הנדרשים לעניין רישום התובע לאתר והסכמתו לקבלת
11 הפרסומים.
- 12 מרבית ההודעות הינן בגדר מודעות אינפורמטיביות ומשכך קיימת יותר סבירות כי התובע נרשם
13 בהסכמה לאתר החברה הזרה. מערכת הדיורור לא "איתרה" את כתובתו של התובע כך שתם ולא מן
14 הנמנע כי התובע עצמו התעניין בשירותים אלה ויצר מיוזמתו קשר עמה.
- 15 עד כאן הטענות.
- 16 אתחיל בכך שאין מחלוקת כי לא הוכח כי התובע נרשם ואישר קבלת דברי פרסומת מן הנתבעת 1.
17 לפיכך, נקודת המוצא היא כי המיילים נשלחו ללא הסכמתו ורשותו של התובע, בניגוד לחוק.
- 18 התובע טוען לקבלת 43 מיילים בעוד הנתבעת טוענת ל- 29 בלבד. מספירת נספחי כתב התביעה המצוי
19 בתיק בית המשפט אכן צורפו 43 מיילים שנשלחו לתובע.
- 20 האם מדובר בדבר פרסומת ?
- 21 "דבר פרסומת" מוגדר כך:
- 22 **מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך**
23 **אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה**
- 24 כל המיילים מכוונים לעודד את הנמען להשקיע בנדל"ן, הן בארה"ב והן בארץ, בתיווכה ובמעורבותה
25 של החברה השולחת, כאשר ברור כי מדובר הן בעידוד להוצאת כספים והן בעידוד להתקשר עם
26 השולחת דווקא כמי שמציגה עצמה כבעלת מומחיות וידע בהשקעות בנדל"ן בארה"ב. בחלק מן
27 המיילים מזמינה השולחת את הנמען ליצרו עמה קשר בנוגע להשקעות שונות ובחלק אף מזמינה אותו
28 להרשם לכנסים שהיא עורכת, ונעלה איפוא מכל ספק כי מדובר בדבר פרסומת כהגדרתו בחוק,
29 המיועד לקדם את רווחיה ומטרותיה של השולחת.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

1 בין הצדדים נטושה היתה מחלוקת מיהי השולחת של המיילים ובעבור מי, והאם הנתבעת 1 היא אכן
2 בעלת הדין הנכונה.

3 "מפרסם" מוגדר בחוק:

4 מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת,
5 מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת
6 תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר.

7 ההגדרה שבחוק היא רחבה דיה גם כדי לכלול לא רק את מי שעיסוקו בפרסום והוא משמש כמען
8 להתקשרות לשם רכישת נושא דבר הפרסומת אלא גם את מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם
9 את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר (רע"א 2059/16
10 א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' מור כהן (פורסם בנבו, 27.07.2016). הגדרה זו חלה גם על הודעות
11 פרסומיות המציעות הטבות שונות במטרה למשוך את מי ששוגרו אליהם להתקשר עם מי שאת עסקיו
12 הן נועדו לקדם (רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית
13 זילברג (פורסם בנבו, 14.06.2016).

14 יש לבחון, אם כן, מיהו "המפרסם" כהגדרתו בחוק.

15 25 המיילים מיום 10.2.16 ועד 12.9.16 נשלחו מהכתובת הבאה:

16 **From:** BH Investments [mailto:office=bhregroup.com@atmailsvr.net] **On Behalf Of** BH Investments

17 18 המיילים מיום 18.9.16 ועד 16.2.17 נשלחו מהכתובת הבאה:

18 **From:** BH Investments [mailto:office@bhregroup.com]

19 לתיק הוגש מסמך ולפיו הבעלות בשם מתחם bhregroup.com שממנו נשלחו המיילים נשוא תביעה
20 זו היא של חברה בשם BHRE GROUP LLC שמקום מושבה במדינת ניו יורק. כתובת המייל של אותה
21 חברה, כפי העולה מאותו האישור הוא office@bhregroup.com. לפי אותו אישור תפקע הבעלות
22 של אותה חברה בשם המתחם ביום 17.2.18, כלומר, בכל האמור למיילים נשוא תביעה זו, היתה אותה
23 חברה הבעלים של שם המתחם, וזאת בהעדר כל ראיה אחרת לסתור. אם נבחן את העניין רק לפי שם
24 המתחם הנ"ל, הרי שמדובר במיילים שנשלחו על ידי חברה זרה שאינה בעלת דין בתיק זה, ועל כן לא
25 ניתן להטיל עליה כל חיוב.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

1 ואולם, קבוצת המיילים הראשונה נשלחה on behalf of BH Investments כלומר "בשם" או
2 "מטעם" חברה או גוף בשם BH Investments. ואילו קבוצת המיילים השנייה מראה כי הם נשלחו
3 ישירות מאותו הגוף.

העילה כנגד הנתבעת 1

5 האם הנתבעת 1 היא אם כן ה"מפרסם", כהגדרת מונח זה בחוק ?

6 בראש כל מייל מופיע לוגו וכיתוב המילים BH Investments by BHRE GROUP.

7 בתחתית כל מייל מופיעים פרטי התקשרות ומהם עולה כי לגוף השולח יש משרדים ברמת גן ובארה"ב.
8 במסגרת תשובת התובע לבקשה לסילוק על הסף צורף תצלום עמוד הפייסבוק של אותו הגוף ובו
9 רשום, בין היתר, כי ניתן ליצור עימו קשר בכתובת מייל office@bhregroup.com השייכת כזכור
10 לאותה חברה אמריקאית שמקום מושבה בניו יורק. באותו עמוד אף מופיע שם מתחם נוסף : invest-
11 bh.com, ובהתאם לאישור שצוין לעיל הוא שייך גם כן לחברה האמריקאית.

12 בחקירה הנגדית אמר הנתבע 3 כי הנתבעת 1 מתעסקת בלעזור לחברה אמריקאית בממשק עם
13 משקיעים ישראלים ובתרגום החומרים של החברה האמריקאית. עוד אישר כי הוא גם הבעלים של
14 אותה חברה אמריקאית, ואף אישר כי המיילים נשלחו מכתובתה.

15 הנתבע 2 אישר גם הוא בחקירה הנגדית כי הוא הבעלים גם של החברה האמריקאית וכי הנתבעת 1
16 נותנת שירותים לחברה האמריקאית, העוסקת, לדבריו, ביצירת הזדמנויות השקעה.

17 בתדפיס רשם החברות של הנתבעת 1 מצויין כי כתובתה בעיר מודיעין-מכבים-רעות ובעלי המניות
18 הרשומים הם הנתבעים 2,3. שמה הלועזי הרשום הוא : B.H.R.E PISGA ISRAEL LTD.

19 נקל להבחין כי האותיות BHRE מופיעות הן בשם הנתבעת 1, הן בלוגו המופיע בכל מייל, הן בעמוד
20 הפייסבוק שצורף, הן בשמה של החברה האמריקאית והן בשם המתחם ממנו נשלחו המיילים. ברור
21 כי אין המדובר בצירוף מקרים כי אם בקשר בין הנתבעת 1 לבין החברה האמריקאית.

22 מכל אלו עולה כי הנתבעים 2,3 הם בעליה של הנתבעת 1 והן של החברה האמריקאית וכי הנתבעת
23 1 נותנת שירותים לאותה חברה אמריקאית בממשק שבין השוק בישראל לבין זה שבארה"ב. בחלק
24 מהמיילים מופיעים תמונותיהם ושם של הנתבעים 2,3. הלוגו והכיתוב בכל מייל הם למעשה שם
25 מסחרי המשרת, קרוב לודאי, הן את הנתבעת 1 והן את החברה האמריקאית.

26 מכאן המסקנה כי אף שהמיילים נשלחו משם מתחם השייך לחברה האמריקאית הרי שלאור הקשר
27 ההדוק והבלתי מקרי בינה לבין הנתבעת 1 יש לראות בהם כמיילים שבאו לפרסם ולקדם גם את
28 מטרות הנתבעת 1. על כן הנתבעת 1 היא בגדר "מפרסם" כאמור בחוק.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

הפיצוי

קבעתי כבר לעיל כי הנתבעת 1 לא הוכיחה כי קיבלה את הסכמת התובע למשלוח מיילים פרסומיים ובכך הפרה את הוראות החוק.

המיילים נשוא תיק זה מתייחסים לתקופה שמיום 10.2.16 ועד יום 16.2.17, קרי לאורך שנה.

התובע פנה לשולחת לראשונה באמצעות בא כוחו ביום 14.3.17 וביום 2.4.17 נענה כי שמו הוסר מרשימות התפוצה ואף הובעה התנצלות על כך.

בחקירה הנגדית אמר התובע:

ש. לעניין המטריד והמציק, לא סביר להניח שאחרי פעמיים – חמש, תפנה. אם זה כ"כ מטריד, למה לחכות שנה?

ת. אגיד לך איך אני רואה הבעיה וחווה שמשתמש שמקבל המיילים האלה, אחרי מייל אחד או שניים, זה לא מציק, גם בתפקידי כמייצג באוני' שמקבל מיילים מעשרות סטודנטים, ובעל חברת סטארט אפ, אני לא בודק איזה מייל מגיע מחברה שאני לא מכיר, כשאני מקבל מס' מיילים שאני לא מכיר... אבל כשאני מבזבז 20% מהזמן שלי על מיילים שאני לא מכיר, זה הופך למטריד. כשהסתכלתי אחורה, הופתעתי לגלות שזה הגיע לכמות הזו.

לפי דברי התובע הוא לא טורח לבדוק כל מייל מחברות שהוא לא מכיר וכי רק בדיעבד הופתע מהכמות שנשלחה. כלומר, שבזמן אמת, לא ראה התובע במיילים מטרד מבחינתו האישית, וכדבריו: **לא בדקתי פסיכולוגית באיזה שלב זה מטריד ומציק.**

בפרק הזמן שבין המייל האחרון לבין משלוח המכתב הנ"ל מטעם ב"כ התובע לא נשלח מייל נוסף וכך גם ביחס לפרק הזמן שממשלוח המכתב ואילך. בכך יש ללמד כי השולחת פעלה כנדרש, ומיד עם קבלת מכתב הדרישה (ואף לפני כן) חדלה מלשלוח מיילים פרסומיים לתובע. במילים אחרות, ניתן לקבוע במידה רבה של סבירות כי אילו היה התובע מקדים ופונה לשולחת מיד עם קבלת המייל הראשון או המיילים הראשונים, הרי שקרוב לוודאי שכבר אז היתה השולחת מפסיקה את המשלוח.

יצוין כי בכל המיילים מופיע הן קישור להסרה והן קישור לדיווח על הודעת ספאם. מדובר בקישור בולט בצבע נפרד ועל כן יש לדחות את טענת התובע כי לא היה מנגנון הסרה. כאשר נשאל מדוע לא השתמש במנגנון זה אמר כי הוא חשש מוירוסים. ואולם, התובע יכול היה שלא להשתמש במנגנון ההסרה המופיע בכל מייל אלא לשלוח בקשה בהודעה חוזרת לשולחת לחדול ממשלוח ההודעות. זה בדיוק מה שעשה בא כוחו כאשר שלח את פנייתו ביום 14.3.17. הפנייה נשלחה באמצעות הדואר האלקטרוני ממנו התקבלו ההודעות ואף נענתה על ידי השולחת מכתובת זו. התובע, שהעיד על עצמו כי הינו בעל חברת סטארט אפ, המקבל מיילים רבים מדי יום, אינו מי שעולם המחשבים והאינטרנט זר לו, בלשון המעטה, וחזקה כי הוא יודע מהו דואר ספאם. בנסיבות אלו, יכול היה התובע וראוי היה

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

1 לפנות לשולחת בשלב מוקדם הרבה יותר ובכך היה מונע קבלת מייילים כה רבים. אף שכתב התביעה
2 מבוסס על 43 הודעות ניתן היה על נקלה למנוע משלוח של הודעות נוספות כמוסבר לעיל.

3 ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ קבע בית המשפט, כי:

4 **"אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעות גובה הפיצויים**
5 **שיש לשלמם על הפרת סעיף 30 לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את**
6 **העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת**
7 **דברי הפרסומת בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן**
8 **המטרד במהרה .."**

9 וברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) נקבע כי מתן
10 אפשרות להסרה מרשימת התפוצה, כשלעצמה, אינה מחייבת הקטנת הפיצוי, אך בימ"ש רשאי
11 להתחשב בעובדה זו במכלול השיקולים.

12 יש לזכור כי תכלית החוק היא להרתיע ממשלוח דואר ספאם, כאשר הפיצוי הוא רק השלב השני.
13 הפיצוי הקבוע בחוק אינו חובה אלא פיצוי שהינו בשיקול דעתו של בית המשפט וכי בנסיבות מסויימות
14 יתכן ואין מקום לפסוק פיצוי אם תכלית החוק, בדבר התרעת השולח, מושגת בדרך אחרת. כך, למשל,
15 נקבע כי במקום שבו נשלחה הודעה אחת והנמען קיבל דרישה וחדל ממשלוח הודעות נוספות אין
16 מקום לפסוק פיצוי כלל שכן התכלית המונחת בבסיס החוק הושגה (ע"א (מחוזי ת"א) 49054-09-17
17 לב נ' לוגה בע"מ), ופסיקת הפיצוי כשעצמה מסורה כל כולה לשיקול דעתו של בית המשפט (רת"ק
18 (מחוזי ת"א) 63709-12-16 שלומי פרידמן נ' לאה דוקס בע"מ).

19 במקרה זה, נראה כי אילו היה התובע פונה בשלב מוקדם הרבה יותר היתה מושגת תכליתו של החוק.
20 כאמור לעיל, ההסרה במקרה זה הייתה קלה יחסית. מעבר לכך, חובת תום הלב מקפלת בתוכה גם
21 את ההבנה, כי אי אפשר לצבור 43 הודעות ולקוות לפיצוי שהוא מכפלת של ההודעות ב-1,000 ₪.

22 התובע תבע בנוסף לפיצוי לפי החוק גם פיצוי בעבור נזק לא ממוני, פגיעה בפרטיות, מטרד, כאב וסבל
23 (סעיפים 33-35 לכתב תביעה). לא מצאתי כל ממש בתביעות אלו. הנתבע לא ביסס כנדרש את התביעה
24 בגין ראשים אלו מבחינה משפטית ולא די בהפנייה לסעיף 30א(ט) לחוק התקשורת; שלא לומר כי
25 התביעה בגין כאב וסבל מופרכת מדעיקרא ואינה לעניין כאן כלל.

26 בנסיבות המקרה ובשקלול כל האמור לעיל ובשים לב כי השולחת פעלה מיד להסיר את שמו של התובע
27 לאחר קבלת הדרישה (ואף שהמילה "פרסומת" לא הופיעה בהודעות), הרי שפסיקת הפיצוי צריכה
28 לשקף הרתעה ולא גמול.

29 סיכומו של דבר, מצאתי לחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובע פיצוי בסך 4,500 ₪.

30

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

התביעה כנגד הנתבעים 2-4

הנתבעים 2,3 הם בעלי מניות של הנתבעת 1 ושל החברה האמריקאית, כאמור לעיל.

הנתבעת 4 היא מנהל השיווק, כפי שנטען בתביעה.

האם ניתן להטיל חבות על נתבעים אלו ?

בתי"א (מחוזי ת"א) 1586/09 איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידיים בע"מ (פורסם בנבו, 05.04.2011), קבע בית המשפט כי :

"סעיף 30א'(א) לחוק התקשורת מגדיר "מפרסם" גם כ"מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק דבר פרסומת בעבור אחר". איני מקבלת את טענת המבקשים לפיה חלופה זו בהגדרה כוללת גם את מנהלי ובעלי החברה המפרסמת או החברה שפרסום נעשה באמצעותה. בהעדר עילה להרמת מסך, המדובר בסעיף זה בתאגידים עצמם ולא במנהליהם.

סעיף 30א'(ח) מטיל אחריות פלילית אישית על מנהל תאגיד או על נושא משרה האחראי על השיווק והפרסום בתאגיד, לכל פרסום בניגוד לחוק..

גם העובדה שהוראת החוק הרלוונטית מטילה במפורש אחריות פלילית על מנהלים ונושאי משרה בתאגיד שאחראים לתחומי השיווק, מלמדת על העדר כוונה להטיל על המנהלים אחריות כללית לפרסום האסור, מעבר לזו שנקבעה במפורש בסעיף 30א'(ח)".

מנגד, בתי"צ (מחוזי חי') 14-02-10316 עמית זילברג נ' אור הקסם בע"מ (פורסם בנבו, 22.09.2014) הובעה דעה הפוכה ולפיה :

העובדה שהתאגיד מבצע עוולה אינה פוטרת את המנהל מאחריותו לביצוע העוולה, אם הפעולות המהוות עוולה נעשו על ידו, או לפי הוראותיו. יש לו אחריות אישית, ואין צורך לשם כך בהרמת מסך.

ברע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית זילברג (פורסם בנבו, 14.06.2016), קבע בית המשפט העליון, תוך אזכור שני פסקי הדין שלעיל, כי,

"העובדה שתאגיד מהווה אישיות משפטית הנפרדת מזו של נושאי המשרה המכהנים בו אינה פוטרת את נושאי המשרה מלשאת באחריות לעוולות שביצעו באופן אישי במסגרת תפקידם... נוכח העובדה שנקבע בסעיף 30א'(א) לחוק התקשורת כי במקרה שבו משוגר דבר פרסומת

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

1 בניגוד לחוק כל "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי ... לקדם את
2 מטרותיו" יכול להיחשב כ"מפרסם" שלו, יש סיכוי סביר כי יקבע שאין
3 צורך בהרמת מסך על מנת להטיל אחריות על נושא משרה בתאגיד בגין
4 מעורבותו בשיגור לא חוקי של דברי פרסומת שנועדו לקדם את עסקי
5 התאגיד שבו הוא מועסק."

6 הן מפסק דינו של בית המשפט העליון והן מפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין **אור הקסם** עולה,
7 כי באופן עקרוני אין מניעה להטיל אחריות על נושא משרה, אולם הדבר לא ייעשה על נקלה. בית
8 המשפט המחוזי נוקט במילים "על ידו" ו "לפי הוראותיו" ובית המשפט העליון עושה שימוש במילים
9 "עוולות שביצעו באופן אישי" ו "מעורבותו בשיגור לא חוקי". קרי המדובר בעניין שבעובדה הטעון
10 הוכחה. לאור אופיו של הפיצוי הקבוע בחוק (פיצויים לדוגמא) הרי שנראה כי הטלת האחריות לא
11 תעשה כלאחר יד ולא תוסק מכללל או בצורה משתמעת, אלא יש להוכיח מעורבות באופן אישי
12 במשלוח דבר הפרסומת או במתן הוראות באופן אישי לאחרים לשיגור דבר הפרסומת.

13 החזקה הקבועה בסעיף 30א(ח) לחוק התקשורת חלה על פי לשונה על רק על מקום שבו נעברה עבירה,
14 קרי במקרה של הליך פלילי, ולטעמי אין זה רצוי להרחיבה גם לתחומי ההליך האזרחי. מכאן, שבעוד
15 שבהליך פלילי מעבירה החזקה את הנטל לנושא המשרה להוכיח כי עשה ככל שניתן למלא את חובתו,
16 הרי שבהליך אזרחי מוטל הנטל, ברגיל, על התובע.

17 קבעתי, כאמור, כי המיילים נשלחו משם מתחם שהוא בבעלות החברה האמריקאית שהנתבעים 2,3
18 הם גם בעלי מניות שבה.

19 הנתבעת 2 לא נשאל כלל על מעורבותו האישית במשלוח המיילים ולא הוכח כי הדבר נעשה על פי
20 הוראותיו. הוא אף אמר כי הוא פחות מתעסק בכל ענייני הטכנולוגיה.

21 הנתבע 3 אישר כי המיילים נשלחו מהחברה האמריקאית אולם אין בכך ללמד כי הדבר היה על ידו או
22 בהוראתו המפורשת ותוך מעורבות אישית ממש.

23 הנתבעת 4 אינה מופיעה כלל כבעלת מניות או מנהלת של הנתבעת 1 וב"כ התובע אף ויתר על חקירתה
24 הנגדית. מכאן שלא הוכח כי היא היתה מעורבת באופן כלשהו בשליחת המיילים או אחראית עליהם
25 או שהם נשלחו בהוראתה.

26 לסיכום, לא הוכח כי המיילים נשלחו תוך מעורבות אישית של הנתבעים 2-4, או בהוראתם או באופן
27 המבסס הטלת אחריות אישית עליהם. אמנם בחלק מהמיילים מופיעים שמם ותמונתם של הנתבעים
28 2,3, אולם לא די בכך כדי להטיל עליהם אחריות אישית. אף שהם בעלי מניות בשני התאגידי שלעיל,
29 לא די בעצם הבעלות לבדה כדי לבסס אחריות.

30

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-04-18973 אלימלך נ' בי. אייצ'. אר. אי. פסגה ישראל בע"מ ואח'

1 סוף דבר

2 הנתבעת 1 תשלם לתובע בתוך 30 יום סך 4,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה
3 ועד התשלום בפועל, ובתוספת אגרת משפט ושכ"ט בסך 950 ₪.

4 התביעה כנגד הנתבעים 2-4 נדחית. התובע ישלם לכל אחד מהם הוצאות משפט בסך 1,500 ₪ בתוך
5 30 יום.

6
7 ניתן היום, לי שבת תשע"ח, 15 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.
8

9 צחי אלמוג, רשם בכיר

10
11
12
13
14
15

